

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Vyd/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123205360
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123205360.1

Uznesenie

Okresný súd Prešov v konaní navrhovateľa: A. B. C., D., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX, zastúpený: Mgr. Alexandra Harajdová, advokátka, 082 37 Široké 631, za účasti ostatných účastníkov: 1. D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. XXX a 2. F. G. H., I., J. XX XXX XX H., IČO: XXXXXXXX, o návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania, takto

rozhodol:

- I. Návrh na začatie konania o potvrdení vydržania **z a m i e t a**.
- II. Navrhovateľ **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

11Vyd/1/2023

1. Navrhovateľ podal 1.6.2023 návrh, ktorým žiadal, aby súd potvrdil, že nadobudol vlastnícke právo vydržaním k 31.8.2003 k novovytvorenej parcele CKN XXX/X – záhrade o výmere XXXXX vzniknutej z časti parcely CKN XXX – záhrady o výmere XXXXX zapísanej na LV XXX k.ú. E. a to podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa 25.4.2022 vyhotoveného K. B. K. úradne overeného dňa 16.5.2022. Návrh odôvodnil tým, že 31.8.1993 bola na G. L. E. spísaná dohoda medzi M. a N. C., O. H., P. C. a navrhovateľom, predmetom ktorej bol prevod časti parcely č. XXX v dĺžke XX,XXm a šírke XX vo výmere X Q. I. XXXX do jeho vlastníctva. Uviedol, že hneď po uzavretí tejto dohody začal s rodinou prevedenú časť pozemku užívať ako výlučný vlastník nerušene až do 11.3.2023, kedy účastník 1/ D. D., ktorý je zapísaný ako výlučný vlastník parcely CKN XXX zakázal navrhovateľovi a jeho rodine sporný pozemok užívať s tým, že je jeho vlastníkom. K návrhu pripojil navrhovateľ spomínanú písomnú dohodu zo dňa 31.8.1993 napísanú pred starostom obce D. N., v ktorej sa konštatuje, že vyššie uvedení účastníci dohody vypúšťajú zo svojho pozemku parcely č. XXX vedenú ako záhradu v dĺžke XX,XXN. I. R. XX vo výmere XXX I. XXXX v prospech B. C.. Ďalej sa v dohode uvádza, že sa jedná o pozemok pod domom B. C.. V ďalšom texte sa konštatuje, že podpisujú z dôvodu, že sa vypisujú v prospech B. C. pod podmienkou, že O. C. (matka navrhovateľa) sa vypíše z iného pozemku v prospech M. C. a že je povinný vypísať sa aj B. C.. Táto dohoda je podpísaná jej účastníkmi.

2. Navrhovateľ v návrhu tvrdí, že predmetom spomínanej dohody bol pozemok, ktorý je znázornený na ním predloženom geometrickom pláne č. XX/XXXX K. B. K. zo dňa 25.4.2022 pod č. parcely XXX/X – záhrada o výmere XXXXX, pričom podľa tohto geometrického plánu ide o časť parcely CKN XXX. Tento geometrický plán pripojil k návrhu ako aj starší geometrický plán z 25.10.1994 spracovaný Geodéziou a.s. Prešov č. zákazky XXXXXXXX-XXX/94 za účelom majetkoprávneho vysporiadania, na ktorom bola v zhode s novým geometrickým plánom rozdelená parcela č. XXX na parcely XXX/X a XXX/X. Parcela XXX/X bola o výmere XXXXX a ako vlastník resp. užívateľ tejto parcely bola v geometrickom pláne zapísaná matka navrhovateľa O. B. a ako vlastník resp. užívateľ zvyšnej parcely XXX/X bol zapísaný D. D..

3. Navrhovateľ doložil aj rozsudok Okresného súdu Prešov s neúplnou spisovou značkou (chýba číslo senátu), ktorý bol vypracovaný pod č. XXX/XX-14 zo dňa 27.6.1990, ktorým súd určil, že parcely EN XXX a EN XXX – záhrada o výmere XXXXX zapísané na LV č. XX k.ú. E. patria do dedičstva po nebohom E. C., zomr. X.X.XXXX.

4. Navrhovateľ uviedol, že účastníci dohody z roku 1993 – M. a N. C. a O. H. (stará matka účastníka 1/) boli súrodenci E. C., menovaní napokon boli aj účastníkmi spomínaného vyššie uvedeného súdneho konania a podľa navrhovateľa mali zdediť po menovanom parcelu KN XXX.

5. Navrhovateľ na preukázanie svojho tvrdenia o vydržaní k návrhu doložil čestné prehlásenia viacerých osôb potvrdzujúcich užívanie časti parcely CKN XXX o výmere XXXXX ako záhrady navrhovateľom od dohody z roku 1993 – ide o čestné prehlásenie S. C. – dcéry nebohého N. C. (účastníka dohody z roku 1993) a N. C. – dcéry M. C. (účastníka spomínanej dohody) ako aj čestné prehlásenia susedov - I. F. a T. M. o nerušenom užívaní parcely C KN XXX navrhovateľom a jeho rodinou od roku 1993 s tým, že pozemok v súčasnosti je už odhradený iným susedom a napokon čestné prehlásenie sestry navrhovateľa O. A. o užívaní časti parcely C KN XXX o výmere XXXXX bezprostredne nadväzujúcej na pozemok s rodičovským domom navrhovateľom a jeho rodinou od dohody z roku 1993 s tým, že D. D. aj jeho právni predchodcovia dohodu z roku 1993 rešpektovali a nikdy sa tohto pozemku nedomáhali.

6. Zo zápisnice o pojednávaní na G. L. E. z 24.04.2023 ohľadom konania na ochranu pokojného stavu podľa § 5 Občianskeho zákonníka vyplýva, že D. D. uviedol, že si je vedomý písomnej dohody z 31.08.1993, ale keďže nedošlo k prevodu na Okresnom úrade odbore katastrálnom v súlade s geometrickým plánom z roku 1994, cíti sa byť jediným vlastníkom danej parcely.

7. Z predloženého geometrického plánu je nepochybné, že novovytvorená parcela CKN XXX/X bezprostredne susedí s parcelou CKN XXX, na ktorej je postavený rodinný dom súpisné č. XXX, ktorého spoluvlastníkmi sú navrhovateľ v 1 a jeho brat N. B. taktiež v 1, čo vyplýva z LV č. XX k.ú. E.. Vlastníctvo k parcele CKN XXX - záhrade o výmere XXX m² je zapísané na LV č. XXX k.ú. E., z ktorého vyplýva, že výlučným vlastníkom tejto parcely je D. D. na základe osvedčenia o dedičstve XXX/XXXX/XXXX. Z tohto LV vyplýva aj to, že na parcely zapísané na tomto LV bolo zriadené záložné právo na základe zmluvy v prospech OTP Banky Slovensko a.s. Právnym nástupcom tejto banky je Československá obchodná banka a.s. Preto navrhovateľ označil ako účastníka tohto konania aj spomínanú banku, ktorá má vecné právo k predmetnej nehnuteľnosti, čo je v súlade s § 359c ods. 2 písm. b/ zákona č. 161/2015 Z.z. - Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

8. S účinnosťou od 1.5.2021 bol doplnený zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok zákonom č. 68/2021 Z.z. o konanie o potvrdení vydržania v ustanoveniach §§ 359a až 359k.

9. Podľa § 359a citovaného zákona konaním o potvrdení vydržania je konanie o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo konanie o vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu.

10. Podľa § 359b citovaného zákona na konanie o potvrdení vydržania je miestne príslušný súd, v ktorého obvode je nehnuteľnosť.

11. Podľa § 359c citovaného zákona

(1) Návrh na začatie konania o potvrdení vydržania je oprávnený podať ten, kto o sebe tvrdí, že vydržaním nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

(2) Účastníkom konania je navrhovateľ,

b) ten, kto má v čase začatia konania o potvrdení vydržania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo vecné právo k nehnuteľnosti, ktorej sa konanie o potvrdení vydržania týka,

c) správca lesného pozemku a

d) Slovenský pozemkový fond.

(3) Po vydaní vyzývacieho uznesenia je účastníkom konania aj ten, kto podal námietky podľa § 359h ods. 1, ak nie je účastníkom konania podľa odseku 2 písm. b), c) alebo písm. d).

12. Podľa § 359d citovaného zákona

(1) Konanie o potvrdení vydržania sa začína len na návrh.

(2) Návrh na začatie konania o potvrdení vydržania musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podania opísanie skutočností, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, označenie nehnuteľnosti podľa údajov z katastra nehnuteľností a označenie dňa, keď navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Skutočnosť podľa prvej vety musí navrhovateľ osvedčiť.

(3) Návrh na začatie konania o potvrdení vydržania sa doručuje ostatným účastníkom konania spolu s vyzývacím uznesením podľa § 359g.

13. Podľa § 359e citovaného zákona

(1) Ak sa návrh na začatie konania o potvrdení vydržania neodmietne podľa § 8 ods. 1, súd preskúma, či navrhovateľ osvedčil, že nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Súd môže sám vykonať potrebné šetrenia na overenie správnosti tvrdení navrhovateľa alebo môže vyzvať navrhovateľa, aby označil ďalšie dôkazy na preukázanie skutočností, z ktorých vyplýva, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním.

(2) Súd návrh na začatie konania o potvrdení vydržania uznesením zamietne, ak zistí, že nie sú splnené podmienky na vydanie vyzývacieho uznesenia podľa § 359f ods. 1.

(3) O odmietnutí alebo o zamietnutí návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania rozhoduje súd bez vyjadrenia ostatných účastníkov konania a bez nariadenia pojednávania; uznesenie súdu o odmietnutí alebo o zamietnutí návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania podľa odsekov 1 a 2 sa doručuje len navrhovateľovi.

14. Podľa § 359f ods. 1 citovaného zákona ak navrhovateľ osvedčil, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, súd vydá vyzývacie uznesenie.

15. V danom prípade sa nedá uprieť zodpovedná príprava zo strany právnej zástupkyne navrhovateľa, riadne zdôvodnenie návrhu spĺňajúceho všetky formálne náležitosti a predloženie relevantných listinných dôkazov. Napriek tomu však súd návrh zamietol a to z nasledovných dôvodov.

16. Konanie o potvrdenie vydržania patrí medzi mimosporové konania, ktoré nie je zamerané primárne na riešenie právneho konfliktu medzi dvoma proti sebe stojacím stranám, ako to je v sporovom konaní, ale smeruje k poskytnutiu ochrany vzťahom, resp. právom chránených záujmov do budúcnosti. Ak je vlastníctvo k príslušnej nehnuteľnosti sporné, je pre súdne konanie o určenie vlastníckeho práva dané sporové konanie upravené v zákone č. 160/2015 Z.z. civilnom sporovom poriadku začatého na základe žaloby na rozdiel od mimosporového konania upraveného v CMP. V danom prípade už z návrhu je zrejmá spornosť vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti, na ktorú si činí vlastnícke práva účastník 1/, ktorý nehnuteľnosť si aj oplotil a ktorý je zapísaný ako jej výlučný vlastník v katastri nehnuteľností. Za týchto okolností spor o vyriešenie vlastníctva bude vyžadovať rozsiahle dokazovanie vrátane dôkazov, ktoré nepochybne by označil a navrhoval aj účastník 1/, nie je možné vylúčiť ani obhliadku na mieste samom, nevyhnutné by boli pojednávania a preto tento sporný nárok by navrhovateľ mal uplatniť v rámci sporového konania a nie ako mimosporové konanie, ktoré ho nemôže nahrádzať a ktorého podstatou nie je vykonávanie rozsiahleho dokazovania ako v sporovom konaní. Navyše podľa názoru súdu aj skutočnosť, že predmetom konania je novovytvorená parcela znázornená v geometrickom pláne, ktorá ešte nie je zapísaná v katastri nehnuteľností bráni tomu, aby súd mohol návrhu v tomto konaní vyhovieť. Z § 359d ods. 2 CMP totiž vyplýva, že predmetom návrhu môže byť len nehnuteľnosť označená podľa údajov z katastra nehnuteľností, V tomto prípade však parcela, ktorej potvrdenia vlastníctva vydržaním sa navrhovateľ domáha, nie je ešte zapísaná v katastri nehnuteľností, pretože predstavuje len časť parcely CKN XXX zapísanej na príslušnom LV. Aj preto navrhovateľ sa má k spornej parcele domáhať určenia vlastníckeho práva v sporovom konaní, v ktorom žaloba sa môže týkať aj novej parcely doposiaľ nezapísanej v KN podľa overeného geometrického plánu.

17. Návrh na začatie konania o potvrdení vydržania musí obsahovať aj osobitné náležitosti špecifikované v § 359d ods. 2 CMP. Medzi ne patrí aj pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností a označenie dôkazov na ich preukázanie. Pokiaľ ide o túto náležitosť, zákon vyžaduje ich opis takej intenzity, aby z uvedených skutočností vyplývalo tvrdené právo navrhovateľa teda, že sú splnené všetky predpoklady

vydržania a to spôsobilý predmet držby, oprávnenosť držby, dĺžka držby 10 rokov a jej nepretržitosť počas celej doby držby a na všetky tvrdené skutočnosti musí navrhovateľ označiť a pripojiť listinné dôkazy.

18. V prípade voľby mimosporového konania je na navrhovateľovi, aby tvrdenia o vydržaní vlastníckeho práva preukázal v návrhu a pripojených listinných dôkazoch. Vychádzajúc zo znenia § 359e ods. 1 vety druhej CMP je totiž plne na úvahe súdu (nejde totiž o obligatórne mu stanovenú povinnosť), či sám súd vzhľadom na okolnosti vykoná šetrenia na overenie správnosti tvrdení navrhovateľa alebo môže (teda nemá takú povinnosť) vyzvať navrhovateľa, aby označil ďalšie dôkazy na preukázanie skutočností, prípadne aj doplnil potrebné skutočnosti, z ktorých vyplýva, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním. V prípade, ak súd dospeje k záveru, že navrhovateľ nepreukázal skutočnosti potrebné pre záver o vydržaní vlastníckeho práva, nevydá vyzývacie uznesenie podľa § 359f ods. 1 CMP, ale návrh bez ďalšieho zamietne (napríklad uznesenie Krajského súdu Trenčín 27Co/127/2022 zo dňa 28.12.2022, 27Co/110/2022 zo dňa 29.11.2022).

19. Súd sa oboznámil s tvrdením navrhovateľa v návrhu a pripojenými listinnými dôkazmi a po ich preskúmaní dospel k záveru, že nebolo preukázané, aby skutočnosti z nich vyplývajúce mohli v navrhovateľovi vyvolať presvedčenie, že sa stal vlastníkom spornej nehnuteľnosti. Dobromyseľnosť držby navrhovateľ odvodzuje od písomnej dohody z 31.08.1993, ktorú navrhovateľ uzavrel s ďalšími tromi osobami v súčasnosti už nebohými, a ktorá by mala predstavovať zámennú, resp. inominátnu zmluvu, ktorou navrhovateľ mal získať sporný pozemok zámenou, ale z dohody nevyplýva s akým pozemkom k tejto zámene malo dôjsť a či k nej aj došlo a napokon nie je jednoznačne preukázané ani to, či predmetom spomínanej dohody bol vôbec sporný pozemok, keďže v dohode sa konkretizuje, že ide o pozemok pod domom navrhovateľa, čo by sa dalo vykladať tak, že ide o pozemok zastavaný domom. Z návrhu pritom je zrejmé, že nešlo o pozemok zastavaný domom, ale užívaný ako záhrada a že sa jedná o pozemok nachádzajúci sa vedľa parcely CKN XXX, kde sa nachádza rodičovský dom navrhovateľa, a teda celá spomínaná dohoda je nezrozumiteľná a neurčitá. Predložené čestné prehlásenia síce osvedčujú tvrdenie navrhovateľa, ale keďže ako už súd uviedol, zapísaný vlastník nehnuteľnosti si činí vlastnícke nároky na sporný pozemok, vzhľadom na neurčitý text dohody a nepreukázanie splnenia všetkých jej podmienok je potrebné nárok uplatniť v sporovom konaní, keďže jeho posúdenie si vyžiada zrejme rozsiahlejšie dokazovanie, ktoré bude súvisieť aj s postojom žalovaného k žalobe.

20. Súd považuje za potrebné vyjadriť sa aj k tvrdenému vydržaniu nehnuteľnosti a to s poukazom na doterajšiu judikatúru k dobromyseľnosti držby.

21. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

22. Jedným z originárnych (pôvodných) spôsobov nadobudnutia vlastníctva je aj vydržanie. To je upravené v aktuálnom Občianskom zákonníku v § 134.

23. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

24. Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

25. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

26. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

27. Podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

28. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

29. Držba predpokladá vôľu držať (animus possidenti) a faktické ovládanie (corpus possessionis). Oprávnená držba znamená, že držiteľ je v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí a že je v tejto dobrej viere so zreteľom ku všetkým okolnostiam. Uvedené podmienky musia byť splnené súčasne. V dobrej viere je držiteľ, ktorý sa domnieva, že mu držaná vec alebo právo patrí, hoci v skutočnosti tomu tak nie je. Držiteľ je teda ohľadom existencie svojho práva v omyle, ktorý sa vzťahuje buď k právnym skutočnostiam a k osobám, alebo k právnej úprave. V odbornej literatúre aj judikatúre panuje zhoda, že posúdenie, či držiteľ je v dobrej viere alebo nie, je potrebné hodnotiť objektívne a nie podľa subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia účastníka) a že je potrebné vždy brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal resp. nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Dobrá viera môže nastať len pri ospravedlniteľnom omyle, teda takom, ku ktorému došlo napriek tomu, že myliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať. Zásada „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) sa uplatňuje aj v súčasnom práve. Právny omyl držiteľa vychádzajúci z neznalosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa držiteľ uchopí držby, nie je ospravedlniteľný (Ochrana vlastníctva a držby v Občianskom zákonníku, autor J. Spáčil, vydavateľstvo C.H. Beck, strana 224; ale tiež rozhodnutia NS SR 3MCdo/7,8/2011 zo dňa 31.10.2011, 7Cdo/12/2011 zo dňa 29.2.2012, 6MCdo 5/2010 zo dňa 20.4.2011, 3Cdo 97/09, 4Cdo 283/09, 5Cdo 30/10, 3MCdo 7/10, 3MCdo 8/10, 6MCdo 5/10, 4Cdo 361/12 publikovaných pod č. 74). Poukázať možno aj na ďalšie rozhodnutie Najvyššieho súdu 4Cdo 283/2009, ktorým dovolací súd uzavrel, že dobromyseľným držiteľom nehnuteľnosti nemôže byť ten, kto vstúpil do jej držby za účinnosti terajšieho Občianskeho zákonníka v znení do 31.12.1991 na základe písomnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti, ktorá však nebola registrovaná štátnym notárstvom v zmysle zákona č. 95/1963 Zb. o štátnom notárstve. K podobnému záveru dospel aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí 3Cdo 147/2016 pri riešení vzniku práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním na základe písomnej zmluvy uzatvorenej po 1.1.1992, na základe ktorej však nebol povolený vklad do katastra nehnuteľnosti a preto dovolací súd aj v tejto veci poukázal na nedostatok dobrej viery subjektu vykonávajúceho toto právo.

30. Najvyšší súd vo vyššie uvedených sporoch teda posudzoval dobromyseľnosť alebo oprávnenosť držby na základe písomnej zmluvy a napriek tomu dospel k záveru o nesplnení podmienok pre vydržanie z dôvodu, že príslušná prevodná zmluva nebola registrovaná na štátnom notárstve, resp. zmluva o zriadení vecného bremena nebola zavkladovaná v katastri nehnuteľnosti. Vychádzajúc z doterajšej judikatúry vzhľadom na jasné a zrozumiteľné zákonné ustanovenie - § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka o nadobudnutí vlastníctva k nehnuteľnosti až povolením vkladu do katastra nehnuteľností (ide o právnu úpravu účinnú od 01.01.1993) k čomu však v tomto prípade nedošlo, podľa spomínanej judikatúry sa jedná o neospravedlniteľný právny omyl navrhovateľa vylučujúci oprávnenosť jeho držby sporného pozemku. Túto jednoznačnú judikatúru do určitej miery narúšajú závery vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu SR II.ÚS484/15 zo dňa 14.11.2018 a III.ÚS468/2022 zo dňa 24.11.2022. Podľa nich je potrebné skúmať pri dobromyseľnosti držby či držiteľ mohol byť objektívne presvedčený o tom, že držanú vec nadobudol poctivým spôsobom a nie je rozhodujúce, že pritom nesplnil zákonné podmienky. Spravidla je rozhodujúce, že za držanú vec zaplatil dohodnutú sumu, prípadne iné dohodnuté plnenie alebo preukázateľne išlo o dar ako bezplatné plnenie. V daných prípadoch sa posudzovalo vydržanie na základe písomnej kúpnej zmluvy z roku 1973 neregistrovanej štátnym notárstvom a ústnej kúpnej zmluvy z roku 1975, teda išlo o inú právnu úpravu ohľadom prevodov vlastníctva nehnuteľností než je aktuálna právna úprava. Tieto závery sa však vzťahujú na sporové konanie a nie sú aplikovateľné v konaní o potvrdení vydržania v zmysle CMP, teda je potrebné, aby súd vykonal príslušné dokazovanie, pri ktorom má možnosť predniesť argumenty a dôkazy aj protistrana a následne ustáliť skutkový stav o tom, či došlo k poctivému spôsobu nadobudnutia veci. K takýmto záverom v konaní o určení splnenia podmienok vydržania nemôže súd v rámci CMP dospieť, nakoľko sa jedná o konanie, v ktorom súd skúma len naplnenie podmienok, ktoré vyžadujú citované ustanovenia CMP. Tento záver vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Prešove 13Co 9/2022 zo dňa 20.04.2022.

31. S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd preto postupoval podľa § 359a ods. 2 v nadväznosti na § 359f ods. 1 CMP a návrh zamietol. S poukazom na § 359a ods. 3 CMP uznesenie sa doručuje len navrhovateľovi.

32. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 a § 58 CMP.

Poučenie:

11Vyd/1/2023

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Prešov. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).